

Înfumurare

Samoila (Florin Vasilescu)

Am căutat, precum o rună,
Adevărul
Și-am dat peste minciună.
E trist
Și,
Când mă sâcâie neadevrul,
Numai pe mine am ranchiună.
Că mint,
Cum minte lumea toată,
Nu mă surprinde în niciun fel,
Dar sufăr pentru asta,
Câteodată,
Ca o femeie ce n-a primit inel.
Nu-s obsedat,
Că sunt întreg la „tâmplă”
Și-atunci când îmi doresc să am
O scriere-ncheată.
Spuneți și voi,
E o înfumurare blestemată?
Doamnelor și Domnilor,
Dacă mi se-ntâmplă și mie asta,
Ca tuturor celor care trăiesc
Din seva poeziei,
Îmi fac mea culpa îndată
Și-am să mă-nham la muncile câmpiei.

Florin Vasilescu (samoila)-Din volumul „Pe aripi de gând”